

Godina XIV
Уторак, 29. јуна/липња 2010. године

Број/Број
53

Година XIV
Уторак, 29. јуна 2010. године

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik

ISSN 1512-7508 - srpski jezik

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

На основу члана IV 4а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на 75. сједници Представничког дома, одржаној 07. априла 2010. године, и на 46. сједници Дома народа, одржаној 28. маја 2010. године, усвојила је

ЗАКОН

О ИНДУСТРИЈСКОМ ДИЗАЈНУ

ДИО ПРВИ - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет Закона)

(1) Овим законом уређују се услови за заштиту дизајна, начин стицања, одржавање, садржај, евиденција промета, престанак и заштита индустријског дизајна у Босни и Херцеговини (у даљњем тексту: БиХ).

(2) Овај закон се примјењује и на индустријски дизајн који је међународно регистрован за територију БиХ на основу Хашког споразума о међународној регистрацији индустријског дизајна (Женевски акт 1999), усвојеног у Женеви 02. 07. 1999. године (у даљњем тексту: Хашки споразум), у свим питањима која нису изричито уређена Хашким споразумом.

Члан 2.
(Значење израза)

Изрази употребљени у овом закону имају следећа значења:

а) "индустријски дизајн" је искључиво право на спољашњи изглед производа,

- б) "спољашњи изглед производа" је укупан визуелни утисак који производ оставља на информисаног потрошача или корисника,
- ц) "дизајн" је тродимензионални или дводимензионални спољашњи изглед цијелог производа, или његовог дијела, који је одређен његовим визуелним карактеристикама, посебно линијама, контурама, бојама, обликом, текстуром и/или материјалима од којих је производ сачињен, или којима је украшен, као и њиховом комбинацијом,
- д) "информисани потрошач или корисник" значи физичко лице које се редовно сусреће са производом,
- е) "производ" значи било који индустријски или занатски производ, укључујући, између осталог, и дијелове који су намијењени за спајање у сложени производ, паковање производа, графичке симболе и типографске знаке, искључујући компјутерске програме,
- ф) "индустријски или занатски производ" значи било који предмет који се индустријским или занатским путем може произвести у већем броју идентичних примјерака,
- г) "сложени производ" је производ који је састављен од више дијелова који могу бити замијењени и који омогућавају састављање и растављање производа.

ДИО ДРУГИ - УСЛОВИ ЗА ЗАШТИТУ

Члан 3. (Услови за заштиту дизајна)

Дизајн се штити на основу овог закона ако је нов и ако има индивидуални карактер.

Члан 4. (Новост дизајна)

- (1) Сматраће се да је дизајн нов ако идентичан дизајн није постао доступан јавности, било гдје у свијету, прије дана подношења пријаве за признање индустријског дизајна за тај дизајн, или ако не постоји раније поднесена пријава за признање идентичног индустријског дизајна.
- (2) У случају да је затражено право првенства, сматраће се да је дизајн нов ако није постао доступан јавности прије дана признатог права првенства.
- (3) Дизајни се сматрају идентичним ако се разликују само у небитним детаљима.
- (4) Разлика у небитним детаљима постоји ако информисани корисник, на први поглед, не разликује дизајне.

Члан 5.
(Индивидуални карактер дизајна)

(1) Сматраће се да дизајн има индивидуални карактер ако се укупан визуелни утисак који оставља на информисаног корисника разликује од укупног визуелног утиска који на тог корисника оставља било који други дизајн, а који је постао доступан јавности прије дана подношења уредне пријаве за признање индустријског дизајна, или дана признатог права првенства супротстављеног индустријског дизајна.

(2) Приликом утврђивања индивидуалног карактера дизајна, морају се узети у обзир степен слободе и објективно ограничење аутора приликом стварања дизајна конкретног производа, проузроковано технолошким и функционалним карактеристикама тог производа.

Члан 6.
(Дизајн производа који чини саставни дио сложеног производа)

(1) Дизајн примијењен на производу, или садржан у производу који чини саставни дио сложеног производа, сматраће се да је нов и да има индивидуални карактер:

а) ако саставни дио који је уграђен у сложени производ остаје видљив током редовне употребе сложеног производа и

б) ако видљиве карактеристике саставног дијела испуњавају услове новости и индивидуалног карактера.

(2) Под редовном употребом из става (1) тачка а) овог члана подразумијева се употреба крајњег корисника, искључујући одржавање, сервисирање или поправке производа.

Члан 7.
(Доступност јавности)

(1) Сматраће се да је дизајн постао доступан јавности, у смислу чл. 4. и 5. овог закона, ако је објављен, излаган, коришћен у промету робе и услуга, или на други начин откривен прије дана подношења пријаве за признање индустријског дизајна, или датума првенства, ако је тражено, осим у случају када у стандардним токовима пословања није постојала разумна могућност да пословни кругови специјализовани за дату област сазнају за откривање дизајна.

(2) Неће се сматрати да је дизајн постао доступан јавности, у смислу става (1) овог члана, само због тога што је откривен трећем лицу под изричитим или имплицитним условима чувања тајности дизајна.

(3) Неће се сматрати да је дизајн постао доступан јавности, у сврху примјене чл. 4. и 5. овог закона, ако је дизајн открио аутор, његов правни сљедник или треће лице које је информацију добило од аутора или његовог правног сљедника, или на основу радње коју је аутор или његов правни сљедник предузео, под условом да је, од тренутка када је откривање дизајна извршено, протекло мање од 12 мјесеци до дана подношења пријаве за признање индустријског дизајна, или ако је затражено право првенства, од датума првенства.

(4) Став (3) овог члана примјењиваће се и ако је дизајн постао доступан јавности као посљедица злоупотребе у вези са аутором или његовим правним сљедником.

Члан 8.
(Национални третман)

(1) Право на индустријски дизајн припада аутору дизајна или његовом правном сљеднику под условима прописаним овим законом.

(2) Страна физичка и правна лица у погледу заштите индустријског дизајна у БиХ уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица ако то произлази из међународних уговора или конвенција којима је приступила или их је ратификовала БиХ (у даљњем тексту: међународни уговори и конвенције), или из принципа реципроцитета.

(3) Постојање реципроцитета се претпоставља док се не докаже супротно.

Члан 9.
(Искључење заштите због техничке функције)

(1) Индустријским дизајном не може се заштитити дизајн који је искључиво условљен техничком функцијом производа.

(2) Индустријским дизајном не може се заштитити дизајн који неопходно мора бити репродукован у свом тачном облику и димензијама, како би се омогућило да буде механички повезан са производом или постављен у производу, око производа или уз други производ, тако да сваки производ може обављати своју функцију.

(3) Под условима прописаним у чл. 4. и 5. овог закона, независно од става (2) овог члана, може се заштитити дизајн који омогућава вишеструко састављање или повезивање међусобно замјењивих производа у модуларном систему.

Члан 10.
(Апсолутни разлози за одбијање пријаве за признање индустријског дизајна)

Неће се одобрити заштита за дизајн:

а) који није дизајн у смислу члана 2. тачка ц) овог закона,

б) чије је објављивање или употреба супротна јавном поретку или прихваћеним моралним принципима,

ц) који садржи државни или други јавни грб, заставу или амблем, назив или скраћеницу назива неке земље или међународне организације, као и њихово подражавање, осим по одобрењу надлежног органа те земље или организације,

д) који садржи назив или скраћеницу, грб, амблем, заставу или други службени знак БиХ или њених ентитета, кантона, дистрикта или их подражава, осим уз одобрење надлежног органа.

Члан 11.

(Релативни разлози за одбијање пријаве за признање индустријског дизајна)

- (1) На основу поднесеног приговора неће се одобрити заштита за дизајн:
 - а) који није нов у смислу члана 4. овог закона,
 - б) који нема индивидуални карактер у смислу члана 5. овог закона,
 - ц) који је искључиво условљен техничком функцијом производа у смислу члана 9. овог закона,
 - д) који повређује старије ауторско право или неко право индустријске својине другог лица,
 - е) који представља, односно садржи лик неког лица, осим уз изричиту сагласност тог лица,
 - ф) који може да повриједи национална или вјерска осјећања.
- (2) Дизајн који представља, односно садржи лик умрлог лица може се заштитити само уз пристанак брачног друга и дјете умрлог, ако њих нема, уз пристанак родитеља, а ако нема родитеља, уз пристанак других насљедника ако тестаментом није другачије одређено.
- (3) За заштиту дизајна који представља, односно садржи лик историјске или друге умрле познате личности потребна је и дозвола надлежног органа.

Члан 12.

(Надлежност за поступак заштите индустријског дизајна)

- (1) Послове који се односе на поступак заштите индустријског дизајна у управном поступку прописаном овим законом обавља Институт за интелектуално власништво Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Институт).
- (2) Ако није другачије прописано овим законом, у поступку пред Институтом примјењују се одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07 и 93/09).
- (3) Против одлуке Института донесене у поступку из става (1) овог члана може се изјавити жалба Комисији за жалбе Института (у даљњем тексту: Комисија за жалбе) у року од 15 дана од дана пријема одлуке.
- (4) Против одлуке Комисије за жалбе може се покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

Члан 13.
(Регистри)

- (1) Институт у електронској форми води Регистар пријава за признање индустријског дизајна (у даљњем тексту: Регистар пријава), Регистар индустријског дизајна и Регистар заступника.
- (2) Регистри из става (1) овог члана обједињени су у јединствени систем регистара индустријске својине БиХ у електронској форми.
- (3) Садржај регистара из става (1) овог члана прописане се посебним прописом за спровођење овог закона (у даљњем тексту: пропис о спровођењу).
- (4) Регистри из става (1) овог члана сматрају се јавним књигама и заинтересована лица могу да их разгледају без плаћања посебних такса.
- (5) На писмени захтјев заинтересованих лица и уз плаћање прописане таксе и накнаде посебних трошкова поступка, Институт ће издати копије докумената и одговарајуће потврде и увјерења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Члан 14.
(Заступање)

- (1) Физичка и правна лица која се баве заступањем у поступку заштите индустријског дизајна пред Институтом морају да буду уписана у Регистар заступника из члана 13. став (1) овог закона.
- (2) Страно физичко или правно лице у поступку пред Институтом мора да заступа заступник уписан у Регистар заступника, а домаће правно и физичко лице може да иступа и самостално пред Институтом.
- (3) У Регистар заступника уписују се физичка и правна лица која испуњавају услове утврђене прописом о спровођењу.

Члан 15.
(Пружање информација)

- (1) Институт, на писмени захтјев, обавља услуге претраживања пријављених и регистрованих индустријских дизајна у БиХ.
- (2) Институт ће сваком лицу, на његов писмени захтјев, омогућити увид у документацију која се односи на објављени индустријски дизајн.
- (3) Садржај и начин претраживања из става (1) и увида из става (2) овог члана уредиће се прописом о спровођењу.

Члан 16.

(Таксе и накнаде у поступку стицања и одржавања индустријског дизајна и пружања информационих услуга)

За све радње у поступку стицања, одржавања, евиденције промета и престанка индустријског дизајна и за пружање информационих услуга плаћају се таксе сагласно Закону о административним таксама (у даљњем тексту: таксе) и накнаде посебних трошкова поступка (у даљњем тексту: трошкови поступка) у висини одређеној посебном тарифом коју доноси Министарство спољне трговине и економских односа Босне и Херцеговине на предлог директора Института.

ДИО ТРЕЋИ - ПОСТУПАК ЗАШТИТЕ

Члан 17.

(Покретање поступка за признање индустријског дизајна)

(1) Поступак за признање индустријског дизајна покреће се пријавом за признање индустријског дизајна (у даљњем тексту: пријава) која се подноси Институту.

(2) Битни дијелови пријаве су:

- а) захтјев за признање индустријског дизајна и
- б) дводимензионални приказ дизајна (у даљњем тексту: приказ).

(3) Факултативни дио пријаве је опис дизајна (у даљњем тексту: опис).

(4) Садржај пријаве, начин презентације и број примјерака појединих битних дијелова пријаве, као и садржај прилога који се подносе уз пријаву уређују се прописом о спровођењу.

Члан 18.

(Захтјев за признање индустријског дизајна)

(1) Захтјев за признање индустријског дизајна садржи:

- а) податке о подносиоцу пријаве,
- б) податке о аутору дизајна или изјаву аутора да не жели бити наведен у пријави,
- ц) назнаку да ли се пријава односи на један или више дизајна,
- д) стваран и кратак назив дизајна,
- е) правни основ за подношење пријаве, ако аутор дизајна није подносилац пријаве,
- ф) потпис подносиоца пријаве и

г) факултативно, изјаву да се захтијева објављивање признатог индустријског дизајна 12 мјесеци након датума доношења рјешења о признању индустријског дизајна (одгођено објављивање).

(2) Једна пријава може да садржи захтјев за признање индустријског дизајна за један или више дизајна (до 100) који се примјењују на производима сврстаним у исту класу међународне класификације прописане Локарнским аранжманом о установљењу међународне класификације индустријског дизајна.

(3) Аутор дизајна може током поступка заштите, као и током цијелог рока трајања индустријског дизајна повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом, односно захтијевати да му име буде брисано као име аутора наведеног дизајна у пријави и регистрима.

Члан 19. (Приказ)

(1) Приказ мора бити такав да се сви детаљи спољашњег изгледа предмета заштите јасно виде.

(2) Детаљи спољашњег изгледа предмета заштите морају бити приказани на начин који јасно омогућава одређивање обима новости дизајна и његов индивидуални карактер.

(3) У погледу квалитета и других техничких захтјева приказ мора испуњавати услове прописане прописом о спровођењу.

(4) Ако је у питању пријава дводимензионалног дизајна, као приказ може се доставити дводимензионални примјерак (узорак) пријављеног производа с тим да се најкасније у року од шест мјесеци од дана подношења пријаве Институту мора доставити приказ који задовољава услове из ст. (1) до (3) овог члана.

(5) Дводимензионални примјерак из става (4) овог члана Институту се доставља на начин предвиђен прописом о спровођењу.

Члан 20. (Опис)

(1) Опис мора бити заснован на поднесеном приказу и мора се односити само на спољашњи изглед предмета заштите, што подразумијева површине производа, односно његових дијелова који се виде стално или при редовној употреби, односно само на слику или цртеж којим је приказан предмет заштите, а који се може пренијети на одређени производ или његов дио.

(2) Опис не смије садржавати податке који се односе на конструкцију, функцију или функционалне предности и сличне податке о производу или његовим дијеловима.

(3) Опис може имати максимално 150 ријечи.

(4) Садржај описа ближе се уређује прописом о спровођењу.

Члан 21.
(Регистар пријава)

У Регистар пријава уписују се подаци о битним дијеловима пријаве из члана 17. овог закона и други подаци прописани прописом о спровођењу.

Члан 22.
(Датум подношења пријаве)

(1) За признање датума подношења пријаве потребно је да пријава поднесена Институту на тај датум садржи:

- а) назнаку да се тражи признање индустријског дизајна,
- б) име и презиме, односно назив и адресу подносиоца пријаве и
- ц) приказ.

(2) Институт подносиоцу пријаве на његов примјерак потврђује пријем пријаве.

(3) По пријему пријаве Институт испитује да ли пријава садржи дијелове из става (1) овог члана.

(4) Ако пријава не садржи дијелове из става (1) овог члана, Институт ће позвати подносиоца пријаве да у року од 30 дана, који се не може продужити, отклони недостатке због којих пријава није могла бити уписана у Регистар пријава.

(5) Ако подносилац пријаве у року из става (4) овог члана не отклони недостатке, Институт ће пријаву закључком одбацити.

(6) Ако подносилац пријаве у року из става (4) овог члана отклони недостатке, Институт ће закључком признати као датум подношења пријаве онај датум када је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

(7) Пријава којој је признат датум подношења уписује се у Регистар пријава, о чему Институт писмено обавјештава подносиоца пријаве.

Члан 23.
(Право првенства)

Подносилац пријаве има право првенства од датума подношења пријаве у односу на сва друга лица која су за идентичан дизајн касније поднијела пријаву.

Члан 24.
(Унијско право првенства)

(1) Правном или физичком лицу које је поднијело уредну пријаву индустријског дизајна са дејством у некој земљи чланици Париске уније или Свјетске трговинске организације признаће се у БиХ право првенства од датума подношења те пријаве, ако у БиХ за исти индустријски дизајн поднесе пријаву у року од шест мјесеци од дана подношења пријаве са дејством у односној земљи.

(2) Лице које се позива на право првенства из става (1) овог члана мора у захтјеву за признање индустријског дизајна назначити датум подношења, број пријаве и земљу за коју је пријава поднесена.

(3) Уредном пријавом из става (1) овог члана сматра се свака пријава која испуњава услове уредности према националном законодавству земље чланице Париске уније или Свјетске трговинске организације за коју је пријава поднесена, или према прописима међународне организације настале на основу међународног уговора закљученог између ових земаља, без обзира на каснију правну судбину те пријаве.

(4) Лице из става (1) овог члана дужно је да, у року од три мјесеца од дана подношења пријаве у БиХ, достави Институту препис пријаве из става (1) овог члана, овјерен од надлежног органа земље чланице Париске уније, Свјетске трговинске организације, односно међународне организације којој је та пријава поднесена, као и овјерени превод преписа на једном од језика у службеној употреби у БиХ.

(5) Ако лице из става (1) овог члана не испуни обавезу из става (4) овог члана, Институт неће признати захтијevano право првенства, те ће закључком утврдити да право првенства постоји од датума подношења пријаве утврђеног у складу са чланом 22. овог закона и наставиће поступак по поднесеној пријави.

(6) Садржај захтјева за издавање увјерења о праву првенства и садржај увјерења о праву првенства које издаје Институт уређују се прописом о спровођењу.

Члан 25.
(Изложбено (сајамско) право првенства)

(1) Подносилац пријаве који је излагао дизајн на службеној или службено признатој међународној изложби у БиХ, или у другој земљи чланици Париске уније или Свјетске трговинске организације, у складу са Конвенцијом о међународним изложбама, може у року од три мјесеца од дана затварања изложбе захтијевати у пријави право првенства од првог дана излагања тог дизајна на изложби.

(2) Лице које захтијева признање права првенства из става (1) овог члана дужно је да уз пријаву достави писмену потврду надлежног органа земље чланице Париске уније или Свјетске трговинске организације у којој је изложба одржана да је у питању изложба, односно сајам међународног карактера, уз навођење података о врсти изложбе, односно сајма, мјесту одржавања, датуму отварања и затварања изложбе, односно сајма, и првом дану излагања дизајна за који се тражи признање индустријског дизајна.

(3) Спољнотрговинска комора Босне и Херцеговине издаје увјерење да је изложби, односно сајму одржаном у БиХ званично признат међународни карактер.

Члан 26.
(Вишеструко право првенства)

Подносилац пријаве може захтијевати признање вишеструког права првенства на основу раније поднесених пријава у једној или више земаља чланица Париске уније или Свјетске трговинске организације под условима из члана 24. овог закона.

Члан 27.
(Рачунање рокова првенства)

(1) Признањем права првенства из члана 25. овог закона не продужавају се рокови из члана 24. овог закона.

(2) У случају захтијевања вишеструког права првенства из члана 26. овог закона, рокови који, према члану 24. овог закона, теку од датума првенства, рачунају се од датума првенства прве пријаве.

Члан 28.
(Измјена приказа)

У поднесеној пријави не може се накнадно измијенити приказ на такав начин да се према обиму и садржају приказаног предмета заштите битно разликује од првобитног приказа, чиме би се проширили новост и индивидуални карактер првобитно приказаног дизајна.

Члан 29.
(Редослијед испитивања пријава)

(1) Пријаве се испитују према редослиједу одређеном датумом њиховог подношења.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, пријава се може рјешавати по хитном поступку у случају судског спора, или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка, на захтјев суда или надлежног органа тржишне инспекције, односно царинског органа.

(3) У случају из става (2) овог члана подноси се захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку.

Члан 30.
(Испитивање уредности пријаве и одбацивање пријаве)

(1) Поступак испитивања уредности пријаве обухвата испитивање свих услова прописаних овим законом и прописом о спровођењу.

(2) Пријава је уредна ако садржи битне дијелове из члана 17. овог закона, доказ о уплати таксе и трошкова поступка и друге прописане податке.

(3) Ако утврди да пријава није уредна, Институт ће писменим путем, уз навођење разлога, позвати подносиоца пријаве да је уреди у року који не може бити краћи од 30 дана, нити дужи од 60 дана.

(4) На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, Институт ће продужити рок из става (3) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 60 дана.

(5) Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати таксу за њено уређивање, Институт ће закључком одбацити пријаву.

(6) У случају из става (4) овог члана, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, подносилац пријаве може поднијети предлог за поврат у пређашње стање у року од три мјесеца од дана пријема закључка о одбацивању.

Члан 31. (Одустајање од пријаве)

(1) Подносилац пријаве може у току цијелог поступка одустати од пријаве у цјелини, или само за неке дизајне.

(2) Ако је у Регистру пријава уписано одређено право у корист трећег лица, подносилац пријаве не може одустати од пријаве без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

(3) У случају када подносилац пријаве одустане од пријаве у цјелини, Институт доноси посебан закључак о обустављању поступка.

(4) У случају из става (3) овог члана пријава престаје да важи наредног дана од дана предаје Институту изјаве о одустајању.

Члан 32. (Раздвајање пријаве)

(1) Пријава која садржи захтјев за признање више индустријских дизајна (у даљњем тексту: вишеструка пријава) може се, на захтјев подносиоца пријаве, до уписа индустријског дизајна у Регистар индустријског дизајна раздвојити на двије или више појединачних или вишеструких издвојених пријава.

(2) Садржај захтјева за раздвајање пријаве уређује се прописом о спровођењу.

(3) Свака од издвојених пријава из става (1) овог члана добија нови број пријаве и заводи се у Регистар пријава, али задржава датум подношења првобитне вишеструке пријаве и њено право првенства.

(4) О раздвајању пријаве доноси се посебно рјешење у којем се назначава број, односно бројеви нових пријава, дизајни који остају у првобитној вишеструкој пријави и дизајни који су у издвојеној или издвојеним пријавама.

(5) Издвојена, односно издвојене пријаве уписују се у Регистар пријава.

Члан 33.

(Испитивање апсолутних разлога за одбијање пријаве)

Ако је пријава уредна у смислу члана 30. овог закона, Институт испитује да ли постоје апсолутни разлози за одбијање пријаве прописани чланом 10. овог закона.

Члан 34.

(Одбијање захтјева за признање индустријског дизајна)

(1) Ако утврди да пријава не испуњава услове из члана 10. овог закона, Институт ће писменим путем, на основу резултата испитивања, обавијестити подносиоца пријаве о разлозима због којих се индустријски дизајн не може признати и позваће га да се изјасни о тим разлозима у року који не може бити краћи од 30 дана, нити дужи од 60 дана.

(2) На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање административне таксе и трошкова поступка, Институт може једном продужити рок из става (1) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 60 дана.

(3) Институт ће рјешењем одбити захтјев за признање индустријског дизајна у цјелини или за поједине дизајне, када је у питању вишеструка пријава, ако подносилац пријаве не поступи по захтјеву из става (1) овог члана, или ако поступи, али Институт и даље сматра да се пријава индустријског дизајна не може признати у цјелини или за поједине дизајне, ако је у питању вишеструка пријава.

ДИО ЧЕТВРТИ - ПРИГОВОР

Члан 35.

(Објављивање пријаве)

(1) Пријава која испуњава услове из члана 30. став (2) овог закона и ако нема разлога за одбијање пријаве из члана 34. овог закона објављује се у "Службеном гласнику Института" (у даљњем тексту: службено гласило).

(2) Подаци из пријаве који се објављују уређују се прописом о спровођењу.

Члан 36.

(Претварање пријаве за признање индустријског дизајна у пријаву патента, односно консензуалног патента)

(1) До тренутка објављивања пријаве из члана 35. овог закона пријава за признање индустријског дизајна може се претворити у пријаву за признање патента, односно консензуалног патента.

(2) Поступак за претварање пријаве из става (1) овог члана уредиће се прописом о спровођењу.

Члан 37.
(Мишљење заинтересованог лица)

(1) Након објављивања пријаве, свако заинтересовано лице, у року од три мјесеца од датума објављивања, може Институту доставити писмено мишљење у којем се образлаже зашто дизајн из објављене пријаве не испуњава услове из члана 10. овог закона.

(2) Лице из става (1) овог члана није странка у поступку.

(3) Институт ће мишљење из става (1) овог члана, ако сматра да је релевантно за признање пријаве, доставити подносиоцу пријаве на одговор у року који не може бити краћи од 15 дана, нити дужи од 30 дана.

(4) Након пријема одговора подносиоца пријаве из става (3) овог члана, односно истеком рока из става (3) овог члана, Институт ће донијети одлуку о признању или одбијању захтјева за признање индустријског дизајна.

Члан 38.
(Приговор)

(1) У року од три мјесеца од дана објављивања пријаве заинтересовано лице може Институту писменим путем поднијети приговор у којем треба да образложи разлоге зашто дизајн из објављене пријаве не испуњава услове из члана 11. овог закона.

(2) Заинтересовано лице из става (1) овог члана је:

а) свако лице које сматра да нису испуњени услови прописани чланом 11. став (1) тач. а), б), ц) и ф) овог закона,

б) носилац неког од права из члана 11. став (1) тачка д) овог закона,

ц) лице или његови правни сљедници, у смислу члана 11. ст. (2) и (3), чији лик представља предмет дизајна у случају из члана 11. став (1) тачка е) овог закона.

(3) Рок за подношење приговора из става (1) овог члана не може се ни из којег разлога продужити, нити се након истека наведеног рока могу поднијети било какве допуне приговора, укључујући и достављање додатних доказа којима се приговор оправдава.

(4) Ако је на датум објављивања пријаве против које се приговор подноси у току поступак за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна, жига или неког другог права индустријске својине, а приговор се заснива на старијем праву индустријске својине против којег је покренут неки од наведених поступака, Институт ће, у складу са разлозима приговора, застати са поступком по приговору до правоснажности одлуке из раније покренутог поступка.

(5) Заинтересовано лице из става (1) овог члана у поступку по приговору има статус странке.

Члан 39.
(Садржај приговора)

(1) Приговор мора да садржи нарочито:

- а) име и презиме, односно назив подносиоца приговора и његову адресу, односно пословно сједиште,
- б) детаљно образложене све разлоге и доказе на којима подносилац приговора заснива приговор и којима доказује статус заинтересованог лица из члана 38. став (2) тач. б) и ц) овог закона,
- ц) све објављене податке о пријави против које се приговор подноси, укључујући и број пријаве, име и презиме и адресу, односно назив и пословно сједиште подносиоца пријаве и назив и приказ дизајна,
- д) уредну пуномоћ, ако се приговор подноси посредством заступника.

(2) Приговор се подноси у два примјерка.

Члан 40.
(Поступак по приговору)

(1) Институт након пријема приговора испитује да ли је приговор у свему поднесен у складу са чл. 38. и 39. овог закона.

(2) Ако нису испуњени услови из става (1) овог члана, Институт ће закључком одбацити приговор.

(3) Ако су испуњени услови из става (1) овог члана, Институт ће доставити приговор подносиоцу пријаве и позвати га да се о њему писмено изјасни у року од 60 дана.

(4) Рок из става (3) овог члана не може се продужити, нити након његовог истека подносилац пријаве може поднијети допуне свог одговора на приговор, укључујући и додатне доказе.

(5) Ако се подносилац пријаве не изјасни на приговор у року из става (3) овог члана, Институт ће рјешењем одбити захтјев за признање индустријског дизајна у границама захтјева из приговора.

(6) Ако подносилац пријаве у року из става (3) овог члана одговори на приговор, Институт испитује оправданост навода из приговора при чему може да одреди усмену расправу.

(7) Ако је приговор поднесен на основу старијег ауторског права као разлога из члана 11. став (1) тачка д) овог закона, а подносилац пријаве је одговорио на приговор, Институт може, с обзиром на околности, упутити странке да постојање ауторског права као разлога из члана 11. став (1) тачка д) овог закона ријеше као претходно питање у поступку пред надлежним судом.

(8) Након спроведеног поступка по приговору, на основу утврђених чињеница Институт доноси рјешење о одбијању приговора, о дјелимичном одбијању приговора и дјелимичном признању захтјева за признање индустријског дизајна, односно о одбијању захтјева за признање индустријског дизајна.

Члан 41.

(Рјешење о признању индустријског дизајна)

(1) Ако пријава испуњава услове за признање из чл. 10. и 11. овог закона, Институт о томе доноси закључак којим уједно позива подносиоца пријаве да у року од 30 дана плати таксу и трошкове поступка за првих пет година заштите, за објављивање индустријског дизајна и за исправу о индустријском дизајну, те да Институту достави доказе о извршеним уплатама.

(2) Ако подносилац пријаве у остављеном року не достави доказе о извршеним уплатама из става (1) овог члана, сматраће се да је одустао од пријаве и Институт ће донијети посебан закључак о обустављању поступка.

(3) У случају из става (2) овог члана подносилац пријаве може, уз плаћање таксе и трошкова поступка, поднијети предлог за поврат у пређашње стање у року од три мјесеца од дана пријема закључка о обустављању поступка.

(4) Ако подносилац пријаве достави доказе о извршеним уплатама из става (1) овог члана, Институт доноси рјешење о признању индустријског дизајна према усвојеном приказу, односно ако је у пријави достављен и опис, према приказу и опису, објављује индустријски дизајн и издаје исправу о индустријском дизајну.

(5) Садржај рјешења о признању индустријског дизајна уређује се прописом о спровођењу.

Члан 42.

(Уписивање рјешења о признању индустријског дизајна у Регистар индустријског дизајна)

(1) Рјешење о признању индустријског дизајна са прописаним подацима уписује се у Регистар индустријског дизајна.

(2) Подаци из рјешења о признању индустријског дизајна које се уписује у Регистар индустријског дизајна уређују се прописом о спровођењу.

(3) Датум уписивања рјешења о признању индустријског дизајна у Регистар индустријског дизајна је датум рјешења о признању индустријског дизајна.

Члан 43.

(Објављивање индустријског дизајна)

(1) Регистровани индустријски дизајн са прописаним подацима објављује се у службеном гласилу.

(2) Подаци о индустријском дизајну који се објављују уређују се прописом о спровођењу.

Члан 44.
(Исправа о индустријском дизајну)

(1) Институт издаје исправу о индустријском дизајну заједно са рјешењем о признању индустријског дизајна.

(2) Садржај и изглед исправе о индустријском дизајну уређују се прописом о спровођењу.

**ДИО ПЕТИ - ПОСТУПАК МЕЂУНАРОДНОГ РЕГИСТРОВАЊА ИНДУСТРИЈСКОГ
ДИЗАЈНА**

Члан 45.
(Општа одредба)

На међународно регистровани индустријски дизајн, за који је заштита затражена и за територију БиХ према Хашком споразуму, примјењују се одредбе овог закона и прописа о спровођењу у свим питањима која нису уређена тим уговором, осим ако одредбе овог дијела закона не прописују другачије.

Члан 46.
(Међународна пријава индустријског дизајна и захтјев за уписивање промјене у
Међународни регистар)

(1) Носилац индустријског дизајна из БиХ, односно подносилац пријаве у БиХ може поднијети међународну пријаву индустријског дизајна, као и захтјев за уписивање промјена у Међународном регистру у складу са Хашким споразумом и међународним прописима о спровођењу Хашког споразума.

(2) Међународна пријава и захтјеви из става (1) овог члана, по избору подносиоца, могу се поднијети директно Међународном бироу Свјетске организације за интелектуалну својину (у даљњем тексту: Међународни биро), или индиректно, путем Института, на начин како је прописано Хашким споразумом, Заједничким правилником Хашког споразума, Административним упутствима, овим законом и прописом о спровођењу.

(3) Ако се пријава и захтјеви из става (1) овог члана директно подносе Међународном бироу, све међународне таксе и трошкови поступка плаћају се директно Међународном бироу.

(4) Ако се пријава и захтјеви из става (1) овог члана подносе путем Института, такса и трошкови поступка плаћају се Институту, а међународне таксе директно Међународном бироу.

Члан 47.

(Поступак пред Институтом за међународно регистровање индустријског дизајна)

- (1) Поступак за међународно регистровање индустријског дизајна покреће се подношењем захтјева за међународно регистровање индустријског дизајна.
- (2) Уз захтјев за међународно регистровање индустријског дизајна подносе се и:
 - а) приказ индустријског дизајна,
 - б) пуномоћ, ако се захтјев подноси посредством заступника,
 - ц) доказ о уплати таксе и трошкова поступка за захтјев и
 - д) факултативно, опис индустријског дизајна.
- (3) Садржај захтјева из става (1) овог члана, као и садржај прилога који се подносе уз захтјев уређују се прописом о спровођењу.
- (4) Ако захтјев за међународно регистровање индустријског дизајна није уредан, Институт ће писменим путем позвати подносиоца захтјева да га у року од 30 дана од дана пријема позива уреди.
- (5) На образложени захтјев подносиоца захтјева рок из става (4) овог члана може се продужити највише за 60 дана.
- (6) Ако подносилац захтјева у остављеном року из ст. (4) или (5) овог члана не поступи по позиву, Институт ће закључком одбацити захтјев за међународно регистровање индустријског дизајна.
- (7) Ако је захтјев за међународно регистровање индустријског дизајна уредан, Институт ће закључком позвати подносиоца захтјева да у року од највише 30 дана плати таксу Међународном бироу за међународно регистровање индустријског дизајна и да достави доказ о извршеној уплати.
- (8) Када подносилац захтјева за међународно регистровање индустријског дизајна достави доказ о извршеној уплати из става (7) овог члана, Институт ће Међународном бироу доставити захтјев за међународно регистровање индустријског дизајна.
- (9) Ако подносилац захтјева за међународно регистровање не достави доказ о извршеној уплати из става (7) овог члана, сматраће се да је захтјев повучен, о чему Институт доноси закључак о обустављању поступка.

Члан 48.

(Поступак Института према међународној пријави индустријског дизајна за коју је тражена заштита у БиХ у складу са Хашким споразумом)

(1) Свака међународна пријава индустријског дизајна поднесена путем Хашког споразума за коју је затражена заштита у БиХ, која је објављена у службеном гласилу Свјетске организације за интелектуалну својину у којем се објављују међународне пријаве индустријског дизајна, сматраће се формално уредном.

(2) Међународна пријава из става (1) овог члана сматраће се објављеном и признатом у БиХ, а индустријски дизајн регистрованим даном објављивања те пријаве у службеном гласилу Свјетске организације за интелектуалну својину.

(3) Институт у поступку по међународној пријави из става (1) овог члана не примјењује одредбе чл. 30, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43. и 44. овог закона.

(4) Изузимајући одредбе ст. (1), (2) и (3) овог члана, на међународну пријаву из става (1) овог члана сходно се примјењују одредбе овог закона.

Члан 49.

(Обавјештење Међународном бироу)

Институт ће без одгађања обавијестити Међународни биро о престанку важења међународно регистрованог индустријског дизајна у БиХ, као и о свим другим промјенама у вези с тим дизајном које су уписане у Регистар индустријског дизајна Института.

ДИО ШЕСТИ - СТИЦАЊЕ, САДРЖАЈ, ОБИМ И ОГРАНИЧЕЊЕ ПРАВА

Члан 50.

(Стицање и важење индустријског дизајна)

(1) Индустријски дизајн стиче се уписивањем у Регистар индустријског дизајна и важи пет година од дана подношења пријаве, с тим да се може још четири пута продужити за исти период.

(2) Индустријски дизајн важи од дана подношења пријаве Институту под условом да буде регистрован.

(3) Садржај захтјева за продужења важења индустријског дизајна уређује се прописом о спровођењу.

Члан 51.

(Искључива права носиоца индустријског дизајна)

(1) Носилац индустријског дизајна има право да забрани трећем лицу неовлашћено економско искоришћавање регистрованог индустријског дизајна.

(2) Под економским искоришћавањем из става (1) овог члана подразумијева се:

- а) индустријска и занатска израда производа за тржиште, на основу примјене заштићеног дизајна,
- б) употреба таквог производа у привредној дјелатности,
- ц) складиштење таквог производа ради његовог стављања у промет,
- д) понуда таквог производа ради његовог стављања у промет,
- е) стављање у промет таквог производа,
- ф) увоз, извоз или транзит таквог производа.

(3) Права која произлазе из овог члана имају дејство према трећим лицима од датума уписивања индустријског дизајна у Регистар индустријског дизајна.

Члан 52.

(Морална права аутора дизајна)

(1) Морално право аутора дизајна је да његово име буде наведено у пријави, списима и исправи о индустријском дизајну.

(2) Аутор дизајна може током поступка заштите, као и током цијелог рока трајања индустријског дизајна повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом.

Члан 53.

(Обим индустријског дизајна)

(1) Обим регистрованог индустријског дизајна одређен је приказом из члана 19. овог закона.

(2) Приликом утврђивања обима индустријског дизајна у случају спора суд ће узети у обзир степен слободе аутора приликом стварања индустријског дизајна, у смислу члана 5. став (2) овог закона.

Члан 54.

(Право раније употребе)

(1) Индустријски дизајн нема дејство према савјесном лицу које је прије датума признатог права првенства пријаве у земљи већ почело користити исти дизајн у производњи, или је обавило све неопходне припреме за почетак таквог коришћења.

(2) Лице из става (1) овог члана има право да дизајн заштићен регистрованим индустријским дизајном користи искључиво у производне сврхе, у свом предузећу или радионици, или туђем предузећу или радионици за сопствене потребе.

(3) Лице из става (1) овог члана не може да пренесе своје право на коришћење индустријског дизајна на другог, осим ако заједно са правом преноси и предузеће или радионицу, односно дио предузећа у којем је припремљено, односно почело коришћење тог индустријског дизајна.

Члан 55.
(Ограничење права)

Носилац индустријског дизајна не може да забрани трећем лицу:

- а) било коју радњу учињену у некомерцијалне и експерименталне сврхе и
- б) радње умножавања у сврху подучавања или цитирања под условом да су такве радње у складу са праксом лојалне конкуренције и да неоправдано не угрожавају нормално искоришћавање индустријског дизајна, као и да је наведено поријекло дизајна.

Члан 56.
(Ограничење права ради несметаног обављања међународног саобраћаја)

Искључива права носиоца индустријског дизајна не односе се на:

- а) конструкцију и опрему на бродовима, ваздухопловима или сувоземним возилима регистрованим у другој земљи када се привремено или случајно нађу на територији БиХ,
- б) увоз резервних дијелова или додатне опреме ради поправке таквог брода, ваздухоплова или сувоземног возила,
- ц) извођење поправки на таквом броду, ваздухоплову или сувоземном возилу.

Члан 57.
(Исцрпљење права)

(1) Носилац индустријског дизајна који је било гдје у свијету ставио у промет производ који садржи заштићени дизајн, или који је обликован према заштићеном дизајну, или ако је носилац индустријског дизајна овластио неко лице да било гдје у свијету такав производ стави у промет, нема право да забрани трећим лицима даље располагање тим производом, купљеним у легалним токовима промета.

(2) Став (1) овог члана неће се примијенити у случају постојања легитимног интереса носиоца индустријског дизајна да се супротстави даљем стављању у промет производа који садржи заштићени дизајн, или који је обликован према заштићеном дизајну, посебно ако је у међувремену дошло до квара или друге промјене својстава производа.

Члан 58.
(Однос са другим правима индустријске својине)

Одредбе овог закона не ограничавају постојећа права у вези са жиговима, географским ознакама, патентима или консензуалним патентима.

Члан 59.
(Однос према ауторском праву)

(1) Дизајн заштићен регистрованим индустријским дизајном у БиХ, након престанка важења индустријског дизајна, може да ужива и заштиту на основу прописа којим се уређује ауторско право ако испуњава услове прописане тим законом, али не дуже од 25 година од дана подношења пријаве за признање индустријског дизајна.

(2) Рок из става (1) овог члана не може се ни на који начин продужити без обзира на рокове прописане законом којим се регулише ауторско право.

Члан 60.
(Дизајн створен у радном односу)

На правну заштиту индустријског дизајна створеног у радном односу сходно се примјењују одредбе закона којим се уређују патенти.

**ДИО СЕДМИ - ПРОМЈЕНЕ У ПРИЈАВИ ИЛИ РЕГИСТРАЦИЈИ ИНДУСТРИЈСКОГ
ДИЗАЈНА**

Члан 61.
(Промјена имена и адресе носиоца права)

(1) На захтјев носиоца индустријског дизајна, односно подносиоца пријаве, уз плаћање таксе и трошкова поступка Институт доноси рјешење о уписивању у одговарајући регистар промјене имена и адресе носиоца индустријског дизајна, односно подносиоца пријаве.

(2) Једним захтјевом из става (1) овог члана може да се тражи уписивање промјене имена и адресе носиоца права које се односи на више индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су регистарски бројеви, односно бројеви пријава назначени у захтјеву.

(3) За уписивање промјена у складу са ставом (2) овог члана за сваку захтијевану промјену плаћају се посебна такса и трошкови поступка.

(4) Сваку уписану промјену из става (1) овог члана, уз плаћање таксе и трошкова поступка, Институт ће објавити у службеном гласилу.

(5) Садржај захтјева за уписивање промјене из става (1) овог члана уређује се прописом о спровођењу.

(6) Институт ће издати исправу о индустријском дизајну са уписаном промјеном.

Члан 62.
(Пренос права)

- (1) Пренос регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве може се извршити на основу уговора о преносу права, као и на основу статусне промјене носиоца индустријског дизајна, односно подносиоца пријаве, судске или административне одлуке.
- (2) Пренос права из става (1) овог члана уписује се у одговарајући регистар Института на захтјев носиоца индустријског дизајна, односно подносиоца пријаве или стицаоца права.
- (3) Уписивање преноса права из става (1) овог члана у одговарајући регистар производи правно дејство према трећим лицима од датума уписивања.
- (4) О уписивању преноса права из става (1) овог члана у одговарајући регистар Институт доноси посебно рјешење.

Члан 63.
(Уговор о преносу права)

- (1) Уговором о преносу права из члана 62. став (1) овог закона носилац индустријског дизајна, односно подносилац пријаве, може пренијети регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве.
- (2) Уговор о преносу права из става (1) овог члана саставља се у писаној форми и мора садржавати: назнаку о уговорним странама, број регистрованог индустријског дизајна или број пријаве и висину накнаде, ако је уговорена.

Члан 64.
(Лиценца и франшиза)

- (1) Носилац индустријског дизајна, односно подносилац пријаве, може уговором о лиценци уступити право коришћења регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве.
- (2) Уговор о лиценци из става (1) овог члана саставља се у писаној форми и мора садржавати: назнаку о уговорним странама, број регистрованог индустријског дизајна или број пријаве, вријеме трајања лиценце и обим лиценце.
- (3) Уговор о лиценци из става (1) овог члана уписује се у одговарајући регистар на захтјев носиоца индустријског дизајна, односно подносиоца пријаве или стицаоца права.
- (4) Уписивање уговора о лиценци из става (1) овог члана у одговарајући регистар производи правно дејство према трећим лицима од датума уписивања.
- (5) О уписивању уговора о лиценци из става (1) овог члана у одговарајући регистар Институт доноси посебно рјешење.

(6) Одредбе овог члана које се односе на уговор о лиценци сходно се примјењују и на уговор о франшизи.

Члан 65.

(Објављивање преноса права, лиценце или франшизе)

Институт ће у службеном гласилу објавити да су пренос права, лиценца или франшиза из чл. 63. и 64. овог закона уписани у одговарајући регистар.

Члан 66.

(Залога)

(1) Регистровани индустријски дизајн, односно право из пријаве може да буде предмет уговора о залози.

(2) Уговор о залози из става (1) овог члана саставља се у писаној форми и мора садржавати: дан закључења, име и презиме или пословно име, пребивалиште или боравиште, односно сједиште уговорних страна, као и дужника ако су то различита лица, регистарски број индустријског дизајна, односно број пријаве и податке о потраживању које се обезбјеђује заложним правом.

(3) Повјерилац стиче заложно право уписом у одговарајући регистар Института.

(4) Уговор о залози из става (1) овог члана уписује се у одговарајући регистар, уз плаћање таксе и трошкова поступка, на захтјев носиоца индустријског дизајна, односно подносиоца пријаве или заложног повјериоца.

(5) О уписивању уговора о залози из става (1) овог члана у одговарајући регистар Институт доноси посебно рјешење.

Члан 67.

(Поступак за уписивање промјена имена и адресе носиоца права, преноса права, лиценце, франшизе или залогe)

(1) Поступак за уписивање промјене имена и адресе носиоца права, преноса права, лиценце, франшизе или залогe у одговарајући регистар Института покреће се писаним захтјевом.

(2) Уз захтјев из става (1) овог члана подноси се:

а) доказ о правном основу промјене или преноса чије се уписивање тражи,

б) пуномоћ, ако се поступак за уписивање промјене или преноса права, лиценце, франшизе или залогe покреће посредством пуномоћника,

ц) доказ о уплати таксе и трошкова поступка за рјешење по захтјеву за уписивање промјене или преноса права, лиценце, франшизе или залогe.

(3) Једним захтјевом из става (1) овог члана може се тражити уписивање промјене или преноса права који се односи на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су ранији носилац права и нови носилац права исти у сваком регистрованом индустријском дизајну, односно пријави, и да су регистарски бројеви индустријских дизајна, односно бројеви пријава назначени у захтјеву.

(4) Једним захтјевом из става (1) овог члана може се тражити уписивање лиценце, франшизе или залоге који се односе на више регистрованих индустријских дизајна, односно више пријава, под условом да су носилац права и стицалац лиценце, франшизе, односно залоге исти у регистрованом индустријском дизајну, односно пријави, и да су регистарски бројеви индустријских дизајна, односно бројеви пријава назначени у захтјеву.

(5) За захтјеве из ст. (3) и (4) овог члана плаћају се таксе и трошкови поступка посебно за сваки регистровани индустријски дизајн или пријаву који су назначени у захтјеву.

(6) Садржај захтјева из става (1) овог члана, као и садржај прилога који се подносе уз захтјев уређују се прописом о спровођењу.

Члан 68.

(Уредност захтјева за уписивање промјене имена или адресе носиоца права, преноса права, лиценце, франшизе или залоге)

(1) Захтјев за уписивање промјене имена или адресе носиоца права, преноса права, лиценце, франшизе или залоге је уредан ако садржи податке из члана 67. став (2) овог закона и друге прописане податке.

(2) Ако захтјев за уписивање преноса права, лиценце, франшизе или залогe није уредан, Институт ће позвати подносиоца захтјева да га у року од 30 дана од дана пријема позива уреди.

(3) Уз образложење подносиоца захтјева и плаћање таксе и трошкова поступка Институт ће продужити рок из става (2) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 60 дана.

(4) Ако подносилац захтјева у року из става (2) овог члана не поступи по позиву, Институт ће закључком одбацити захтјев.

ДИО ОСМИ - ПРЕСТАНАК ПРАВА

Члан 69.

(Престанак индустријског дизајна)

(1) Индустријски дизајн престаје истеком рока од пет година за који су плаћени такса и трошкови поступка ако се његово важење не продужи.

(2) Индустријски дизајн престаје и прије истека рока из става (1) овог члана:

а) ако се носилац индустријског дизајна одрекне свог права - наредног дана од дана предаје Институту изјаве о одрицању,

б) на основу судске одлуке, односно одлуке Института, у случајевима предвиђеним овим законом - даном одређеним том одлуком,

ц) ако је престало да постоји правно лице, односно ако је умрло физичко лице које је носилац индустријског дизајна - даном престанка, односно смрти, осим ако је индустријски дизајн прешао на правне сљеднике тог лица, на захтјев заинтересованог лица.

(3) У случајевима из става (2) тач. а) и ц) овог члана Институт доноси посебно рјешење.

Члан 70. (Право трећег лица)

(1) Ако је у Регистру индустријског дизајна уписано одређено право у корист трећег лица, носилац индустријског дизајна не може се одрећи индустријског дизајна без писмене сагласности лица на чије име је уписано то право.

(2) Ако носилац индустријског дизајна у одређеном року не плати прописану таксу и трошкове поступка, а у Регистру индустријског дизајна је уписано право у корист трећег лица, Институт ће то лице обавијестити да нису плаћени такса и трошкови поступка и да их може платити у року од шест мјесеци од дана пријема обавјештења и тиме одржи важење индустријског дизајна.

ДИО ДЕВЕТИ - ПОСТУПАК ПРОГЛАШАВАЊА НИШТАВНИМ РЈЕШЕЊА О ПРИЗНАЊУ ИНДУСТРИЈСКОГ ДИЗАЈНА

Члан 71. (Услови за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна)

Рјешење о признању индустријског дизајна може се прогласити ништавним у цјелини, или само за поједини дизајн, ако је признат индустријски дизајн који садржи више дизајна, под условом да се утврди да у вријеме регистрације индустријског дизајна нису били испуњени услови за признање индустријског дизајна предвиђени овим законом.

Члан 72. (Приједлог за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна)

(1) Рјешење о признању индустријског дизајна може се прогласити ништавним по службеној дужности или по приједлогу заинтересованог лица или правобраниоца БиХ или омбудсмена БиХ за све вријеме трајања индустријског дизајна.

(2) Ако је изјављен приговор на поднесену пријаву индустријског дизајна због разлога прописаних у члану 11. став (1) овог закона, па је рјешење о одбијању приговора коначно, приједлог за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна исто лице не може поднијети из истих разлога који су наведени у одбијеном приговору, осим ако подносилац приједлога не достави нове доказе који би сами или у вези са већ употребљеним доказима могли довести до другачијег рјешења у поступку по приговору.

(3) Уз приједлог за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна подносе се одговарајући докази.

Члан 73.

(Поступак за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна)

- (1) Поступак за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна покреће се писаним приједлогом за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна.
- (2) Садржај приједлога из става (1) овог члана, као и прилози уз предлог уређују се прописом о спровођењу.
- (3) Приједлог за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна је уредан ако садржи прописане податке.
- (4) Ако приједлог за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна није уредан, Институт ће позвати подносиоца предлога да га уреди у року од 30 дана од дана пријема позива.
- (5) На образложени захтјев подносиоца приједлога, уз плаћање таксе и трошкова поступка, Институт ће продужити рок из става (4) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 60 дана.
- (6) Ако подносилац приједлога у року из става (4) овог члана не поступи по позиву, Институт ће закључком одбацити приједлог.
- (7) Уредан предлог Институт ће доставити носиоцу индустријског дизајна и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор.
- (8) На образложени захтјев носиоца индустријског дизајна, Институт ће продужити рок из става (7) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15, нити дуже од 60 дана.
- (9) Ако оцијени да је неопходно, Институт може одредити усмену расправу поводом поднесеног приједлога за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна.
- (10) Послије спроведеног поступка по приједлогу за проглашавање ништавним рјешења о признању индустријског дизајна на основу приједлога из члана 72. став (1) овог закона, Институт може у свако доба донијети рјешење о проглашавању ништавним рјешења о признању индустријског дизајна у цјелини или само за поједини дизајн код вишеструке пријаве, односно рјешење о одбијању приједлога.
- (11) Рјешење о проглашењу рјешења о признању индустријског дизајна ништавним које је коначно у управном поступку Институт ће објавити у службеном гласилу. У случају да је покренут управни спор, Суд може на приједлог тужиоца донијети рјешење да се коначно рјешење не објављује до одлуке у управном спору.

Члан 74.
(Дејство на правоснажну судску одлуку)

Рјешење о проглашавању ништавним рјешења о признању индустријског дизајна нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења рјешења о проглашавању ништавним биле правоснажне, као и на закључене уговоре о преносу права, односно уступању лиценце, односно франшизе, ако су и у мјери у којој су ти уговори извршени под условом да је тужилац, односно носилац индустријског дизајна био савјестан.

ДИО ДЕСЕТИ - ЖАЛБЕНИ ПОСТУПАК

Члан 75.
(Право на жалбу)

(1) Против одлука Института донесених у првом степену странка чијем захтјеву у цјелини или у дијелу није удовољено има право жалбе у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

(2) Друге странке у поступку који је окончан одлуком против које се подноси жалба сматрају се странкама у жалбеном поступку.

Члан 76.
(Садржај жалбе)

Уз податке које мора да садржи сваки поднесак, жалба мора да садржи и:

- а) ознаку управног акта против којег се подноси,
- б) изјаву о томе да се управни акт оспорава у цјелини или у одређеном дијелу,
- ц) разлоге због којих се жалба подноси,
- д) образложење жалбе са свим доказима којима подносилац жалбе потврђује своје наводе из жалбе,
- е) потпис подносиоца жалбе,
- ф) пуномоћ, ако се жалба подноси посредством пуномоћника.

Члан 77.
(Комисија за жалбе)

(1) Комисија за жалбе оснива се као независни орган за одлучивање о жалби у складу са одредбама овог закона.

(2) Комисија за жалбе има три члана, од којих је један предсједник Комисије за жалбе, и три замјеника члана од којих је један замјеник предсједника.

- (3) чланове Комисије за жалбе именује Савјет министара Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Савјет министара) између независних стручњака у области права индустријске својине и државних службеника из Института на начин уређен одлуком Савјета министара.
- (4) Сједиште Комисије за жалбе је у сједишту Института.
- (5) Институт обезбјеђује Комисији за жалбе радни простор и потребну опрему за рад, као и обављање канцеларијских и административних послова.
- (6) Комисија за жалбе има свој посебан печат.
- (7) Предсједник Комисије за жалбе управља њеним радом.
- (8) У случају одсуствовања, предсједника Комисије за жалбе мијења замјеник предсједника, а члана замјеник члана Комисије за жалбе.
- (9) Предсједник и чланови Комисије за жалбе у свом раду су независни, нису обавезани никаквим упутствима директора Института и своје задатке обављају непристрасно, у складу са законом и правилима струке.
- (10) Предсједник и чланови Комисије за жалбе имају положај независних стручњака, а накнаду за свој рад примају у складу са спроведбеним прописом о накнадама за рад у Комисији за жалбе.
- (11) чланови Комисије за жалбе и замјеници чланова који су учествовали у доношењу одлуке у првостепеном поступку, или ако постоје неки други разлози за њихово изузеће, не могу учествовати у поступку по жалби у конкретном предмету.
- (12) Комисија за жалбе доноси пословник о раду.

Члан 78.
(Одлучивање о жалби)

- (1) Комисија за жалбе одлучује на сједници, већином гласова.
- (2) Комисија за жалбе одлучује на основу поднесене жалбе, а када сматра да је то неопходно, може одредити одржавање усмене расправе.
- (3) У поступку одлучивања о жалби на одговарајући начин примјењују се одредбе чл. 30, 40. и 73. овог закона.

ДИО ЈЕДНАЕСТИ - ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Члан 79. (Тужба због повреде права)

(1) У случају повреде регистрованог индустријског дизајна или права из пријаве индустријског дизајна ако индустријски дизајн буде признат, носилац индустријског дизајна може тужбом захтијевати:

- а) утврђивање повреде права,
- б) забрану даљег вршења учињене повреде и будућих сличних повреда престанком или уздржавањем од радњи које то право повређују,
- ц) уклањање стања насталог повредом права,
- д) повлачење предмета повреде из привредних токова, уз уважавање интереса трећих савјесних лица,
- е) потпуно уклањање предмета повреде из привредних токова,
- ф) уништење предмета којима је извршена повреда права,
- г) уништење средстава која су искључиво или у претежној мјери намијењена или се употребљавају за чињење повреда и која су својина повредилаца,
- х) препуштање предмета повреде носиоцу права уз накнаду трошкова производње,
- и) накнаду имовинске штете и оправданих трошкова поступка,
- ј) накнаду моралне штете нанесене аутору,
- к) објављивање пресуде о трошку туженог.

(2) При одлучивању о захтјевима из става (1) тач. ц), д), е), ф), г) и х) овог члана суд је дужан да узме у обзир све околности случаја, нарочито размјеру између тежине учињене повреде и захтјева, као и интерес овлашћеног лица за обезбјеђивање ефективне заштите права.

(3) У поступку против лица чије су услуге биле употријебљене за повреду права, а постојање те повреде већ је правоснажно установљено у поступку према трећем лицу, претпоставља се да повреда права постоји.

(4) Поступак по тужби из става (1) овог члана је хитан.

Члан 80.

(Повреда регистрованог индустријског дизајна)

- (1) Повредом регистрованог индустријског дизајна или права из пријаве, ако индустријски дизајн буде накнадно признат, сматра се свако неовлашћено коришћење заштићеног дизајна у смислу члана 51. овог закона.
- (2) Повредом индустријског дизајна сматра се и подражавање регистрованог индустријског дизајна.
- (3) Приликом утврђивања да ли постоји повреда регистрованог индустријског дизајна, суд нарочито води рачуна о степену слободе ствараоца дизајна.

Члан 81.

(Накнада штете)

- (1) За све повреде права из овог закона важе општа правила о накнади штете и одговорности за штету, осим ако овим законом није другачије одређено.
- (2) Лице које повриједи регистровани индустријски дизајн дужно је да плати носиоцу права одштету у обиму који се одређује према општим правилима о накнади штете, или у обиму који одговара уговореној или уобичајеној накнади за законито коришћење регистрованог индустријског дизајна.

Члан 82.

(Пенал)

- (1) Ако је повреда регистрованог индустријског дизајна учињена намјерно или крајњом непажњом, носилац индустријског дизајна може од лица које је регистровани индустријски дизајн повриједило тражити накнаду до троструког износа уговорене, а ако није уговорена, од уобичајене лицендне накнаде коју би примио за коришћење регистрованог индустријског дизајна.
- (2) При одлучивању о захтјеву за плаћање пенала суд ће узимати у обзир све околности случаја, а нарочито обим настале штете, степен кривице повредиоца, износ уговорене или уобичајене лицендне накнаде и превентивни циљ пенала.
- (3) Ако је настала штета већа од пенала из става (1) овог члана, носилац права овлашћен је да тражи разлику до износа накнаде потпуне штете.

Члан 83.

(Активна легитимација за тужбу)

- (1) Тужбу због повреде регистрованог индустријског дизајна, односно права из пријаве из члана 79. овог закона може да поднесе носилац индустријског дизајна, подносилац пријаве и стицалац искључиве лиценце.
- (2) Тужбу због претрпљене моралне штете може да поднесе и аутор дизајна, ако није носилац индустријског дизајна или подносилац пријаве.

(3) Поступак по тужби због повреде права из пријаве суд ће прекинути до коначне одлуке Института о поднесеној пријави.

(4) Ако је пред Институтом покренут поступак из члана 73. овог закона, суд који поступа по тужби из члана 79. овог закона дужан је да прекине поступак до коначне одлуке Института.

Члан 84.
(Рок за подношење тужбе)

Тужба због повреде регистрованог индустријског дизајна, односно повреде права из пријаве може се поднијети у року од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиниоца, а најкасније у року од пет година од дана кад је повреда први пут учињена.

Члан 85.
(Привремене мјере)

(1) Суд ће одредити привремену мјеру ради обезбјеђења захтјева према одредбама овог закона, ако предлагач учини вјероватним:

- а) да је носилац права из овог закона и
- б) да је његово право повријеђено, или да пријети стварна опасност од повреде.

(2) Носилац права мора да учини вјероватним и једну од сљедећих претпоставки:

- а) опасност да ће остваривање захтјева бити онемогућено или знатно отежано,
- б) да је привремена мјера потребна ради спречавања настанка штете коју ће бити касније тешко поправити, или
- ц) да претпостављени повредилац, доношењем привремене мјере која би се касније у поступку показала као неоправдана, не би претрпио веће негативне посљедице од оних које би без доношења такве привремене мјере претрпио носилац права.

(3) Носилац права који предлаже да се донесе привремена мјера без претходног обавјештавања и саслушања супротне стране дужан је, осим услова из ст. (1) и (2) овог члана, учинити вјероватним да би било какво одгађање доношења привремене мјере проузроковало носиоцу права настанак штете коју би било тешко поправити.

(4) У случају доношења привремене мјере према одредбама става (3) овог члана, суд ће рјешење о привременој мјери доставити супротној страни одмах послјије њеног спровођења.

(5) Носилац права не мора доказивати опасност да ће остваривање захтјева бити онемогућено или знатно отежано ако учини вјероватним да ће предложена привремена мјера проузроковати претпостављеном повредиоцу само незнатну штету.

(6) Сматра се да опасност постоји ако би требало остваривати захтјеве у иностранству.

(7) Суд може одредити за обезбјеђење захтјева, према ставу (1) овог члана, било коју привремену мјеру којом може постићи циљ обезбјеђења, а нарочито да се:

а) претпостављеном повредиоцу забране радње којима се повређује право из овог закона,

б) одузму, уклоне из промета и похране предмети повреде и средства повреде који су искључиво или у претежној мјери намијењени, односно који се употребљавају за чињење повреда.

(8) Ако је мјера одређена прије подношења тужбе, суд ће у рјешењу одредити и рок у којем предлагач мора поднијети тужбу ради оправдања те мјере.

(9) Рок из става (8) овог члана не може бити дужи од 20 радних дана, односно 31 календарског дана од дана достављања рјешења предлагачу, зависно од тога који рок истиче касније.

(10) Суд мора да одлучи о приговору против рјешења о привременој мјери у року од 30 дана од дана подношења одговора на приговор, односно од истека рока за подношење тог одговора.

(11) Поступак у вези са доношењем привремене мјере је хитан.

Члан 86. (Обезбјеђење доказа)

(1) Суд ће донијети рјешење о обезбјеђењу доказа ако предлагач пружи суду разумне доказе о томе:

а) да је носилац права из овог закона,

б) да је његово право повријеђено, или да пријети стварна опасност од повреде,

ц) да ће докази о тој повреди бити уништени, или касније неће моћи бити изведени.

(2) Носилац права који тражи да се донесе рјешење о обезбјеђењу доказа без претходног обавјештавања и саслушања супротне стране дужан је да, осим услова из става (1) овог члана, учини вјероватним и постојање опасности да ће докази о повреди, због радњи противника, бити уништени, или да касније неће моћи да се изведу.

(3) У случају доношења одлуке о обезбјеђењу доказа према одредбама става (2) овог члана, суд ће рјешење о обезбјеђењу доставити супротној страни одмах послје извођења доказа.

(4) Суд може рјешењем из става (1) овог члана одредити да се изведе било који доказ, а нарочито:

- а) увиђај просторија, пословне документације, инвентара, база података, компјутерских меморијских јединица или других ствари,
- б) одузимање узорака предмета повреде,
- ц) преглед и предају докумената,
- д) одређивање и саслушање вјештака,
- е) саслушање свједока.

(5) Обезбјеђење доказа може се тражити и после правоснажно окончаног поступка, ако је то потребно ради покретања поступка према ванредним правним лијековима или за вријеме таквог поступка.

(6) У поступку обезбјеђења доказа, према одредбама овог члана, примјењују се одговарајуће одредбе закона о парничном поступку, а које се односе на привремене мјере, осим ако је овим законом другачије одређено.

(7) Поступак обезбјеђења доказа је хитан.

(8) Ако се касније покаже да је предлог за обезбјеђење доказа неоправдан, или ако носилац права тај предлог не оправда, супротна страна има право да тражи:

- а) враћање одузетих предмета,
- б) забрану употребе прибављених информација,
- ц) накнаду штете.

(9) Суд мора у поступку обезбјеђења доказа, према одредбама овог члана, обезбиједити заштиту повјерљивих података странака и да води бригу о томе да се судски поступак не злоупотребљава искључиво са намјером прибављања повјерљивих података супротне стране.

Члан 87.

(Дужност обавјештавања)

(1) Суд може у току парнице, због повреде права из овог закона, на основу оправданог захтјева једне од странака наложити повредиоцу права да достави податке о извору и дистрибутивним каналима робе или услуга којима се повређује право из овог закона.

(2) Суд може да наложи да податке из става (1) овог члана доставе суду и лица која у обиму комерцијалне дјелатности:

- а) посједују робу за коју се сумња да се њоме повређује право из овог закона, или

- б) користе услуге за које се сумња да се њима повређује право из овог закона, или
 - ц) пружају услуге за које се сумња да се њима повређује право из овог закона.
- (3) Сматра се да је нека радња предузета у обиму комерцијалне дјелатности ако је предузета за прибављање индиректне или директне економске користи.
- (4) Појам комерцијалне дјелатности не обухвата радње савјесних крајњих потрошача.
- (5) Суд може наложити да податке из става (1) овог члана достави суду и лице које је од неког од лица наведених у ставу (2) овог члана означено као умијешано у производњу, израду и дистрибуцију робе или пружање услуга за које се сумња да се њима повређује право из овог закона.
- (6) Подаци тражени на основу става (1) овог члана могу нарочито да обухвате:
- а) име, адресу, односно фирму и сједиште произвођача, израђивача, дистрибутера, добављача и других претходних посједника робе, односно давалаца услуга, као и намјераних продаваца на велико и мало,
 - б) податке о количинама произведене, израђене, испоручене, примљене или наручене робе или услуга, као и о цијенама оствареним за односну робу и услуге.

Члан 88. (Извођење доказа)

- (1) Ако суд одлучи да ће извести предложени доказ који се налази код супротне стране, та страна дужна је на захтјев суда предати доказна средства којима располаже.
- (2) Став (1) овог члана односи се и на банкарску, финансијску и пословну документацију која је под контролом супротне стране, ако се ради о повреди која достиже обим комерцијалне дјелатности.
- (3) У поступку извођења доказа примјењују се одговарајуће одредбе закона који уређује парнични поступак, осим ако је овим законом другачије одређено.
- (4) Суд мора послџе извођења доказа, у складу са ставом (1) овог члана, обезбиједити заштиту повјерљивих података странака и водити бригу о томе да се судски поступак не злоупотребљава искључиво са намјером прибављања повјерљивих података супротстављене странке.

Члан 89. (Средство обезбјеђења за супротстављену странку)

На захтјев лица против којег је покренут поступак за одређење привремене мјере или обезбјеђење доказа, суд може одредити одговарајући новчани износ као средство обезбјеђења у случају да је захтјев неоснован, на терет подносиоца захтјева.

Члан 90.
(Оспоравање индустријског дизајна)

- (1) Аутор дизајна или његов правни слѣдник може тужбом захтијевати од суда да утврди да он има право на подношење пријаве умјесто лица или заједно са лицем које је поднијело пријаву.
- (2) Аутор дизајна или његов правни слѣдник може тужбом захтијевати од суда да утврди да је он носилац регистрованог индустријског дизајна умјесто лица или заједно са лицем на чије име је регистрован индустријски дизајн.
- (3) Тужба из става (1) овог члана може се поднијети до окончања поступка за признање индустријског дизајна, а тужба из става (2) овог члана може се поднијети до истека рока важења регистрованог индустријског дизајна.
- (4) Ако се судском одлуком усвоји тужбени захтјев из става (1), односно става (2) овог члана, Институт ће по пријему пресуде, или на захтјев тужиоца, уписати тужиоца у одговарајући регистар Института као подносиоца пријаве, или носиоца регистрованог индустријског дизајна, и податке о томе објавити у службеном гласилу.

Члан 91.
(Прибављено право трећег лица на оспореном индустријском дизајну)

Право које је треће лице прибавило од ранијег подносиоца пријаве, односно носиоца регистрованог индустријског дизајна, из члана 90. овог закона, престаје даном уписивања новог подносиоца пријаве, односно носиоца регистрованог индустријског дизајна, у одговарајући регистар Института само ако је ранији подносилац пријаве, односно носилац индустријског дизајна, на основу судске одлуке из члана 90. став (4) овог закона брисан из одговарајућег регистра Института.

Члан 92.
(Спор за признање ауторства)

- (1) Лице које себе сматра аутором дизајна, или његов правни слѣдник, може тужбом захтијевати од суда да утврди да је он аутор дизајна који је предмет пријаве или регистрованог индустријског дизајна, те да буде наведен као аутор у пријави и свим другим документима, као и у одговарајућим регистрима.
- (2) Тужилац из става (1) овог члана може захтијевати и објављивање пресуде о трошку туженог, накнаду моралне и имовинске штете и трошкова поступка.
- (3) Рок за подношење тужбе из става (1) овог члана није временски ограничен.

ДИО ДВАНАЕСТИ - ЦАРИНСКЕ МЈЕРЕ

Члан 93. (Захтјев носиоца права)

(1) Носилац искључивих права према овом закону који оправдано сумња да ће доћи до увоза, транзита или извоза робе произведене у супротности са одредбама овог закона може надлежном царинском органу (у даљњем тексту: царински орган) поднијети захтјев за заштиту својих права путем царинских мјера привременог задржавања робе од даљег пуштања у промет.

(2) Захтјев за заштиту права, према ставу (1) овог члана, мора да садржи нарочито:

а) податке о подносиоцу захтјева и о носиоцу искључивог права из овог закона, ако се не ради о истом лицу,

б) детаљан опис робе који омогућава њену идентификацију,

ц) доказе о томе да је подносилац захтјева, односно лице које је он овластио, носилац искључивог права из овог закона у вези с том робом,

д) доказе о томе да је искључиво право вјероватно повријеђено,

е) друге податке важне за одлучивање о захтјеву којима располаже подносилац, као што су подаци о локацији робе и њеној дестинацији, очекивани датум доласка или одласка пошиљке, подаци о средству транспорта, подаци о увознику, извознику, примаоцу и сл.,

ф) временски период у којем ће царински органи поступати према захтјеву и који не може бити дужи од двије године од дана подношења захтјева.

(3) Царински орган може прије доношења одлуке којом удовољава захтјеву из става (1) овог члана тражити од носиоца права да положи обезбјеђење за трошкове похрањивања и превоза робе, као и за накнаду штете, који би у вези са робом могли настати царинском органу, као и страни против које је прихваћен захтјев из става (1) овог члана.

(4) Ако царински орган удовољи захтјеву из става (1) овог члана, он о томе обавјештава све царинске испоставе и носиоца права.

Члан 94. (Поступак након привременог задржавања робе)

(1) Ако царинска испостава при спровођењу царинског поступка нађе робу која одговара опису робе из одлуке надлежног царинског органа, она ће ту робу привремено задржати од даљег пуштања у промет.

(2) Одлука о привременом задржавању робе уручује се њеном увознику.

- (3) У одлуци из става (2) овог члана одређује се да се сопственик робе, односно лице које је овлашћено за располагање робом, у року од десет радних дана од дана привременог задржавања може изјаснити о томе да ли се ради о кривотвореној роби, односно другој повреди права из овог закона.
- (4) Ако царински орган не прими писано изјашњење сопственика или лица које је овлашћено да располаже робом у року из става (3) овог члана, он може, на захтјев и о трошку носиоца права, привремено задржану робу одузети и уништити.
- (5) Ако сопственик робе или лице које је овлашћено да располаже робом у року из става (3) овог члана поднесе изјаву да се не ради о кривотвореној роби, односно другој повреди права из овог закона, носилац права може у року од десет радних дана од пријема обавјештења о таквој изјави поднијети тужбу због повреде права.
- (6) Ако посебне околности случаја то оправдавају, царински орган може, на захтјев носиоца права, одредити додатни рок за подношење тужбе из става (5) овог члана, који не може бити дужи од десет радних дана.
- (7) Носилац права или лице које он овласти може за вријеме привременог задржавања извршити преглед и контролу робе и пратеће документације у обиму који је потребан за утврђивање његових захтјева и за остваривање судске заштите његових права уз обезбјеђење заштите повјерљивих података.
- (8) Право да изврши преглед и контролу робе има и њен увозник.
- (9) Ако носилац права не поднесе тужбу из става (5) овог члана, привремено задржана роба пушта се у тражену царински дозвољену употребу, односно промет.
- (10) Ако носилац права покрене судски поступак, царински орган ће донијети одлуку о запљени робе до доношења правоснажне судске одлуке.
- (11) Ако носилац права поднесе тужбу из става (5) овог члана, а надлежни суд не донесе привремену мјеру задржавања робе у року из става (5) овог члана, сопственик привремено задржане робе или лице овлашћено да располаже њоме има право да захтијева ослобађање те робе ако положи средства обезбјеђења у износу довољном за евентуалну накнаду штете носиоцу права под условом да су испуњени сви остали услови за ослобађање те робе.

Члан 95.

(Поступак по службеној дужности)

- (1) Ако царинска испостава при спровођењу царинског поступка у вези са увозом, транзитом или извозом робе оправдано сумња да су одређеном робом повријеђена права према овом закону, она ће привремено задржати пуштање те робе у промет и о томе обавијестити царински орган.
- (2) Царински орган писмено обавјештава носиоца права о задржавању робе, сумњи да се ради о повреди његових права и о могућности да поднесе захтјев према члану 93. овог закона, у року од пет радних дана од дана задржавања робе.

- (3) Ако носилац права поднесе захтјев у складу са ставом (2) овог члана, роба се задржава до доношења одлуке царинског органа.
- (4) Ако царински орган удовољи захтјеву из члана 93. овог закона, роба се привремено задржава за даљих десет радних дана.
- (5) Носилац права мора у року из става (4) овог члана да спроведе радње из члана 94. став (7) овог закона.
- (6) Одредбе чл. 94. и 95. овог закона не примјењују се на увоз, транзит или извоз робе у малим количинама намијењеним за приватну и некомерцијалну употребу, које се уносе или износе као дио личног пртљага или шаљу у малим пошиљкама.

Члан 96.

(Примјена других царинских прописа)

- (1) На царински поступак у вези са робом којом се повређују права из овог закона примјењују се на одговарајући начин остали царински прописи.
- (2) Ближе прописе о спровођењу царинских мјера из овог дијела закона доноси Савјет министара на предлог Управе за индиректно опорезивање БиХ.
- (3) Царински поступак у вези са робом којом се повређују права из овог закона је хитан.

ДИО ТРИНАЕСТИ - ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 97.

(Прекршаји)

- (1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 200.000 КМ казниће се за прекршај правно лице које на начин из члана 80. овог закона повриједи регистровани индустријски дизајн или право из пријаве.
- (2) Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај из става (1) овог члана и одговорно лице у правном лицу.
- (3) Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај из става (1) овог члана физичко лице.
- (4) Предмети који су настали извршењем прекршаја из става (1) овог члана одузеће се и уништити, а предмети, односно уређаји намијењени или употријебљени за извршење тих прекршаја ће се одузети.
- (5) Прекршајни поступак на основу одредаба овог члана је хитан.

Члан 98.
(Заштитна мјера)

- (1) Правном лицу који учини прекршај из члана 97. став (1) овог закона у обављању дјелатности може се изрећи заштитна мјера забране обављања дјелатности или дијелова дјелатности којима се вријеђа регистровани индустријски дизајн у трајању до једне године, ако је учињени прекршај нарочито тежак због начина извршења, посљедица дјела или других околности учињеног прекршаја.
- (2) Правном лицу који учини прекршај из члана 97. став (1) овог закона у поврату изрећи ће се заштитна мјера забране дјелатности или дијелова дјелатности којима се вријеђа регистровани индустријски дизајн у трајању од најмање једне године.

Члан 99.
(Инспекцијска контрола у вези са прекршајима)

- (1) Инспекцијску контролу у вези са прекршајима, санкционисаним у члану 97. овог закона, врши инспекција надлежна за контролу тржишта у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Дистрикту Брчко Босне и Херцеговине.
- (2) Инспекцијски поступак је хитан.

ДИО ЧЕТРНАЕСТИ - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 100.
(Права призната до примјене овог закона и спроведбени прописи за извршење овог закона)

- (1) Регистровани индустријски дизајни који важе на дан ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примјењивати одредбе овог закона.
- (2) Директор Института донијеће спроведбене прописе за извршење овог закона у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу, изузев прописа из чл. 16. и 96. став (2) овог закона.
- (3) Прописи о спровођењу у смислу става (2) овог члана су: Правилник о поступку за признање индустријског дизајна, Одлука о посебним трошковима поступка за стицање и одржавање права индустријске својине, Одлука о условима за уписивање у регистре заступника за заштиту индустријске својине, Правилник о стручном испиту за заступнике за заштиту индустријске својине и Одлука о накнади за рад у Комисији за жалбе.

Члан 101.
(Престанак важења других прописа и поступци за признање индустријског дизајна у току)

- (1) Почетком примјене овог закона престају да важе одредбе ГЛАВЕ ИИ - ВРСТЕ ПРАВА ИНДУСТРИЈСКОГ ВЛАСНИШТВА Одјељак 3. - ИНДУСТРИЈСКИ ДИЗАЈН (чл. од 97. до 115) Закона о индустријском власништву у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 3/02 и 29/02) које се односе на индустријски дизајн, као и одредбе које се могу сходно примијенити на индустријски дизајн.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, Закон о индустријском власништву у Босни и Херцеговини примјењиваће се и даље на све управне поступке у вези са индустријским дизајном који нису окончани до дана почетка примјене овог закона.

Члан 102.
(Примјена међународних уговора)

Одредбе међународних уговора у вези са индустријским дизајном којима је приступила БиХ примјењују се на предмете које третира овај закон и у случају сукоба са одредбама овога закона примјењују се одредбе међународних уговора.

Члан 103.
(Јединствена примјена одредаба о Комисији за жалбе у Закону у патенту, Закону о заштити ознака географског поријекла и Закону о жигу)

Одредбе чл. 77. и 78. овог закона и одговарајуће одредбе Закона о патенту, Закона о заштити ознака географског поријекла и Закона о жигу, којима се уређује Комисија за жалбе Института, примјењују се на начин да се формира једна комисија за жалбе.

Члан 104.
(Ступање на снагу и примјена Закона)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењује се од 1. јануара 2011. године.

ПСБиХ, број 520/10
28. маја 2010. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Др **Милорад Живковић**, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Сулејман Тихић, с. р.